

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113233091
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4113233091.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: L. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom u otca, Q. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, obe zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, Nitra ako kolíznym opatrovníkom, a J. G., nar. XX.X.XXXX, (pôvodne maloletý), bytom V., K V. XXX/XX, deti rodičov: Q. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., A., zastúpená Mgr. Evou Braxatorisovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Trenčianska 17, a J. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., A. XXX/XX, t.č. bytom V., X. O. XXX/XX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Eva Hlaváčová, s.r.o., so sídlom Nitra, Farská 12, o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 6. marca 2014, č. k. 13P/310/2013-88, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolacie konanie o určení výživného na maloletého L. G., nar. XX. XX. XXXX, Q. G., nar. XX. XX. XXXX a plnoletého J. G., nar. XX. XX. XXXX za obdobie od 12. 04. 2013 do 01. 06. 2013 z a s t a v u j e .

V časti týkajúcej sa výroku o povinnosti matky platiť zročné výživné na maloletého L. G. za obdobie od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2014 v sume 630 eur v splátkach po 25 eur mesačne spolu s bežným výživným napadnutý rozsudok m e n í tak, že zročné výživné za uvedené obdobie povoľuje matke splácať v pravidelných mesačných splátkach po 15 eur spolu s bežným výživným, počnúc od 01. 11. 2014, pod následkom straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitre (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“) rozsudkom zo dňa 6. marca 2014, č. k. 13P/310/2013-88 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), zveril maloleté deti G.: J., nar. XX. XX. XXXX a Q., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matke a otca zaväzuje prispievať na výživu maloletého J. sumou 120 eur mesačne od 01. 06. 2013 a na výživu maloletej Q. sumou 100 eur mesačne od 01. 06. 2013, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Rozhodol tiež, že zročné výživné otca na maloletého J. G. za čas od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2014 činí sumu 1.080 eur, ktorú súd povoľuje otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 40 eur spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Zročné výživné otca na maloleťú Q. G. za čas od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2014 v sume 900 eur, súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 35 eur spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

Maloletého L. G., nar. XX. XX. XXXX súd zveril do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 70 eur mesačne od 01. 06. 2013, ktoré je matka povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca.

Zročné výživné matky na maloletého L. G. za čas od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2014 v sume 630 eur súd povolil matke splácať v pravidelných mesačných splátkach po 25 eur spolu s bežným výživným počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku súd poukázal na to, že matka maloletých detí sa svojím návrhom podaným na súd dňa 01. 10. 2013 domáhala zverenia maloletých detí J., L. a Q. G. do výchovy a starostlivosti matky a aby súd otca zaviazal prispievať na výživu maloletých detí, a to na mal. J. sumou 200 eur mesačne, na mal. L. sumou 180 eur mesačne a na maloletú Q. sumou 200 eur mesačne. Styk otca s maloletými deťmi nežiadala upraviť. Návrh odôvodnila tým, že na tunajšom súde prebiehalo konanie o úprave rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom pod sp. zn. 26P/133/2013, ktoré inicioval otec, tento však vzal v celom rozsahu späť. Už v tomto konaní súdu matka avizovala, že otec neplatí na deti výživné, ale zdržiava pre svoje účely štátne sociálne dávky. Keďže bolo konanie zastavené, výkon rodičovských práv a povinností zostal medzi rodičmi naďalej sporný. Otec si svoju vyživovaciu povinnosť neplní, poberá na všetky deti štátne sociálne dávky s tým, že v mesiaci jún, júl uhradil matke štátne dávky vo výške 92,40 eura, v mesiaci august 23,10 eura. Príjem matky nepostačuje na úhradu všetkých potrieb detí a otec požaduje, aby uhrádzala všetky náklady spojené s ich rodinným domom, aj keď príjem otca je výrazne vyšší. Takýmto ekonomickým vydieraním sa snaží obnoviť ich manželské spolužitie. Z dôvodu násilného správania otca voči matke aj deťom bol otcovi uložený zákaz vstupu do ich rodinného domu a súčasne je vedené trestné konanie vo veci týrania blízkej a zverenej osoby. Rodičia sú aj v rozvodovom konaní, ktoré sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 24P/100/2013. Zároveň podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo veci dočasného zverenia maloletých detí G. do osobnej starostlivosti matky, určenia predbežného výživného otca na maloletého J. vo výške 100 eur mesačne, na výživu maloletého L. vo výške 80 eur mesačne a na výživu maloletej Q. vo výške 100 eur mesačne.

Otec v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že konanie vedené pod sp. zn. 26P/133/2013 inicioval on z dôvodu, že matka z domu odišla a dlhodobo neprejavovala o deti záujem. V tom čase zabezpečoval starostlivosť o maloletého L., maloletého J. a v tom čase školopovinného plnoletého X.. Matka zabezpečovala starostlivosť o maloletú Q. a to až do obdobia 12. 04. 2013, v tomto období si matka neplnila svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom. Uhradil všetky náklady spojené s bývaním a ich všetky pôžičky. Následne bol na základe predbežného opatrenia nútený opustiť domácnosť a následne sa matka vrátila do ich domácnosti. Návrh na úpravu práv a povinností na čas do rozvodu vzal späť preto, nakoľko že už v tom čase prebiehalo rozvodové konanie a nechcel aby boli deti vystavené ďalším stresom a viac traumatizované z dôvodu duplicitných konaní, keďže deti sú už znechutené a deprimované „z ťahania po sociálnych inštitúciách“.

Okresný súd Nitra uznesením č. k. 13P/310/2013-32 zo dňa 31. 10. 2013 návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Rodičia na pojednávaní sa zhodli na úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva tak, že od 01. 06. 2013 budú mal. J. a Q. zverení do osobnej starostlivosti matky a súd určí výživné otcovi na J. 120 eur a na Q. 100 eur mesačne a mal. L. bude zverený do osobnej starostlivosti otca a matke súd určí výživné na L. 70 eur mesačne, zameškané výživné žiadajú splatiť v pravidelných mesačných splátkach matka po 25 eur mesačne, otec bude platiť výživné na mal. Q. v sume 35 eur mesačne a na J. v sume 40 eur mesačne. Styk rodičov s deťmi žiadali súdom neupraviť.

Kolízny opatrovník na pojednávaní navrhol súdu upraviť rodičovské práva a povinnosti k mal. deťom G. spätne tak ako žiadali rodičia, a keďže sú ustálené od 01. 06. 2013 jasne kto sa akým spôsobom o deti staral, v koho starostlivosti boli, žiada upraviť rodičovské práva a povinnosti od 01. 06. 2013 a otcovi určiť výživné k J. 120 eur, k Q. 100 eur mesačne a matke určiť výživné na L. 70 eur mesačne.

Súd po vykonanom dokazovaní vychádzal zo zistenia, že maloleté deti G.: J., nar. XX. XX. XXXX, L., nar. XX. XX. XXXX a Q., nar. XX. XX. XXXX pochádzajú z manželstva J. a Q. G.. Z manželstva pochádza aj plnoleté dieťa: X., nar. XX. XX. XXXX, ku ktorému už rodičia nemajú vyživovaciu povinnosť. Od začiatku januára 2013 manželia nežijú v spoločnej domácnosti, keď matka s maloletými deťmi odišla dňa 11. 01.

2013 zo spoločnej domácnosti k svojej matke. Maloleté deti sa dňa 15. 01. 2013 s výnimkou maloletej Q. vrátili do ich rodinného domu, kde ostal žiť otec maloletých detí. Spolu s otcom žili v tejto domácnosti do 12. 04. 2013. Od 12. 04. 2013 do júna 2013 zabezpečovala osobnú starostlivosť o všetky maloleté deti matky, od júna 2013 je maloletý L. v osobnej starostlivosti otca. Rodičia si navzájom vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom neplnia. V čase keď boli deti v starostlivosti jedného alebo druhého rodiča obaja rodičia im kupovali ošatenie, školské potreby, zabezpečovali mimoškolské aktivity.

Matka je zamestnaná a jej priemerný mesačný príjem je 602,55 eura netto, poberá prídavky na dve maloleté deti á 23,52 eura mesačne. Za rok 2013 mala príjem z predaja ovocia 150 eur. Výdavky spojené s bývaním u matky pozostávajú z úhrady preddavkov za spotrebu plynu v sume 50 eur mesačne a z úhrady preddavkov za spotrebu elektrickej energie v sume 59 eur mesačne. Maloletý J. navštevuje tretí ročník strednej školy stavebnej. Poplatok združeniu rodičov predstavoval na začiatku školského roka 15 eur, poplatok za povinnú prax sumu 70 eur, cestovné do školy predstavuje sumu 15 eur mesačne. Maloletý navštevuje futbalový krúžok, kde sa uhrádza suma okolo 4 eur mesačne. Maloletá Q. navštevuje druhý ročník základnej školy. Trpí celiakiou, v dôsledku čoho má navrhovateľka zvýšené výdavky spojené s jej stravovaním, pričom z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny jej bol priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie vo výške 36,12 eura mesačne. Maloletá Q. navštevuje súbor Silešánek, kde vznikajú výdavky spojené s cestovaním a ubytovaním počas vystúpení.

Otec žije v súčasnosti v spoločnej domácnosti so svojou matkou a maloletým L.. Maloletý L. navštevuje deviaty ročník základnej školy. Príspevok združeniu rodičov uhradil odporca na začiatku školského roka vo výške 10 eur a príspevok do triedneho fondu vo výške 5 eur. Poplatok za školské stravovanie predstavuje sumu okolo 20 eur mesačne, poplatok za čipovú kartu sumu 10 eur mesačne. Maloletý sa aktívne venuje futbalu, v súvislosti s čím vznikajú počas zápasov ďalšie výdavky na cestovné. Otec uhrádza maloletým deťom poisťky, pre maloletého J. v sume 4 eur mesačne, pre maloletého L. v sume 4 eur mesačne a pre maloletú Q. v sume 2,58 eura mesačne. Okrem toho spláca bezúčelovú pôžičku vo výške 140 eur mesačne a mesačnú splátku úveru ŠFRB vo výške 53,41 eura. Je zamestnancom Mesta Nitra, pracuje ako mestský policajt s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 836,49 eura. Poberá prídavky na maloletého L. 23,52 eura mesačne.

Zo správ ÚPSVaR Nitra - Referát poradensko-psychologických služieb zo dňa 04. 07. 2013 a 09. 10. 2013 súd zistil, že maloletí J. a Q. žijú s matkou a maloletý L. u otca. Deti sa stretávajú podľa svojich potrieb, ich kontakt s jedným i druhým rodičom nie je obmedzovaný. Maloletý L. chce žiť u otca, sestra Q. u matky a maloletý J. si vie predstaviť žiť aj s otcom aj s matkou, tak ako rozhodne súd. Deti chceli, aby takto nastavený model zostal zachovaný. Maloletá Q. uviedla, že býva spolu s bratom J. a plnoletým bratom X. v rodinnom dome, naďalej chce bývať s matkou a s otcom sa kedykoľvek stretávať. Maloletý J. sa vyjadril, že jemu je jedno u koho bude či u matky, alebo u otca, v súčasnosti je u matky a s otcom sa stretáva kedykoľvek ako často chce. Rozumie si s obidvomi rodičmi. Maloletý L. sa mal podľa J. vyjadriť, že býva u otca a chce aby to aj tak zostalo.

Matka dňa 11. 01. 2013 podala trestné oznámenie na otca a dňa 18. 01. 2013 bolo začaté trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Dňa 04. 07. 2013 bola vec uznesením OR PZ v Nitre č. k. ČVS:ORP-61/OVK-NR-2013GZ postúpená Obvodnému úradu Nitra, pretože výsledky vyšetrovania preukázali, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom. Voči tomuto uzneseniu podala matka sťažnosť. Toto uznesenie prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra zrušil a vo veci sa naďalej koná.

Dňa 06. 03. 2013 podala matka na tunajší súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo veci zákazu vstupu do nehnuteľnosti a návrh na úplné vylúčenie otca z užívania nehnuteľnosti. Okresný súd Nitra uznesením č. k. 14C/146/2013-31 zo dňa 14. 03. 2013 zakázal otcovi vstupovať do rodinného domu zo súpisným číslom XXX v obci L. V. až do rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie Okresného súdu Nitra po odvolaní otca potvrdil Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 17. 05. 2013.

Dňa 11. 04. 2013 podal otec návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu. Uznesením č. k. 26P/133/2013-49 zo dňa 27. 06. 2013 súd konanie po späťvzatí návrhu otcom zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 07. 2013.

Dňa 06. 03. 2013 podala matka návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 24P/100/2012-141 zo dňa 21. 02. 2014 manželstvo rodičov rozviedol, maloleté deti G.: J., nar. XX. XX. XXXX a Q., nar. XX. XX. XXXX zveril do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého J. sumou 120 eur mesačne a na výživu maloletej Q. sumou 100 eur mesačne a maloletého L. G., nar. XX. XX. XXXX zveril do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 70 eur mesačne. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh matky bol podaný dôvodne, pretože sú splnené zákonné podmienky pre to, aby súd upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom. Rodičia maloletých detí G. napriek tomu, že sú manželia, nežijú v súčasnosti v spoločnej domácnosti, starostlivosť o maloleté deti J. a Q. riadne zabezpečuje matka, starostlivosť o maloletého L. zabezpečuje otec. Rodičia maloletých detí sa zhodli na zverení maloletého J. a Q. do osobnej starostlivosti matky a maloletého L. do osobnej starostlivosti otca. V starostlivosti rodičov súd nezistil žiadne nedostatky.

Pri určovaní výživného súd prihliadal na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov maloletých detí, ako aj ku skutočnosti, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Obom rodičom určil povinnosť finančne prispievať na výživu detí, ktoré nemajú v osobnej starostlivosti, s prihliadnutím na ich možnosti a schopnosti prispievať na výživu detí a odôvodnené potreby maloletých detí. Rodičia musia zabezpečovať nielen základné životné potreby maloletých, ale aj ostatné potreby, ktoré slúžia k celkovému zdravého duševnému a telesnému rozvoju maloletého dieťaťa práve vo veku maloletých. Maloletý J. je takmer dospelý, navštevuje strednú školu mimo miesta svojho bydliska, výdavky okrem školských pomôcok a potrieb (jazykové učebnice, triedne fondy, sporenia na stužkovú a pod.) má matka aj na cestovné. U maloletej Q. súd zohľadnil aj nepriaznivý zdravotný stav s čím tiež súvisia zvýšené výdavky hlavne na diétne stravovanie. U oboch chlapcov súd zohľadnil ich športové aktivity- futbalový klub a výdavky s tým spojené - poplatok za ihrisko, výdavky na cestovné, športové a oblečenie a obuv. Súd preto určil otcovi vyživovaciu povinnosť vo výške 120 eur mesačne na maloletého J. a 100 eur mesačne na výživu maloletej Q. a matke určil výživné v sume 70 eur mesačne na maloletého L., ako sa aj rodičia na pojednávaní dohodli. Stanovené výživné považoval súd za primerané k možnostiam a schopnostiam rodičov prispievať na výživu detí a odôvodnené potreby maloletých detí. Uviedol, že matka po zaplatení výživného na maloletého L. bude mať k dispozícii sumu 835,16 eura mesačne (mzda, finančné prostriedky z predaja ovocia, výživné od otca a prídavok na dve maloleté deti, štátna dávka pre mal. Q.) a otec 710,01 eura mesačne (mzda, výživné od matky a prídavok na mal. dieťa), pričom otec má v starostlivosti jedno mal. dieťa a matka dve mal. deti. Právne vec súd posúdil podľa § 24 ods. 4, § 25 ods. 1 až 5, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Súd stanovil počiatok vyživovacej povinnosti otca od 01. 06. 2013, tak ako žiadali rodičia ako aj s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa pre spätné určenie výživného - prebiehajúce konanie o rozvod manželstva od 3/2013. Otcovi tak vzniklo za obdobie od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2014 zameškané výživné na mal. J. vo výške 1.080 eur a na mal. Q. vo výške 900 eur, ktorú sumu súd povolil splácať otcovi v pravidelných mesačných splátkach po 40 eur mesačne na mal. J. a 35 eur mesačne na mal. Q.. Matke vzniklo za obdobie od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2014 zameškané výživné na mal. L. vo výške 630 eur, ktorú sumu súd povolil splácať matke v pravidelných mesačných splátkach po 25 eur mesačne. Rodičia zhodne uvádzali, že si navzájom finančnú vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom neplnili v čase, keď boli deti v starostlivosti jedného alebo druhého rodiča, neplnia si ju ani v súčasnosti, obaja kupovali deťom ošatenie, školské potreby, zabezpečovali mimoškolské aktivity od obdobia, kedy spolu nežili až do 6/2013. Zameškané výživné v takto určených splátkach obaja rodičia uhradia s prihliadnutím k výške ich príjmu,

výdavkom a výške zameškaného výživného, v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 OSP.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže išlo o konanie, ktoré súd mohol začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku týkajúceho sa zameškaného výživného matky podala matka maloletých detí prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie a súčasne navrhla, aby odvolací súd doplnil výrok prvostupňového súdu v časti určenia výživného, keď prvostupňový súd nerozhodol o zameškanom výživnom otca za obdobie od 12. 04. 2013 do 01. 06. 2013

na všetky tri deti, ktoré boli v starostlivosti matky, i keď otec na ne poberal všetky štátne sociálne dávky, na ich výživu matke nijako neprispieval. Otec sa týmto spôsobom obohatil na úkor detí o sumu 133,65 eura, čo súd vôbec nezohľadnil, hoci to vyplynulo i zo zhodných tvrdení účastníkov konania a z návrhu matky. Príjem matky je pritom sám o sebe podstatne nižší o viac ako 200 eur. Takéto konanie je možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, keď nie je prípustné, aby sa rodič obohacoval z plnení určených na ich výživu a tieto neodovzdával rodičovi, ktorý sa o deti osobne staral. Za toto obdobie otec získal bez právneho dôvodu sumu 267,30 eura na sociálnych dávkach a bonuse na deti, k čomu treba prirátat okolnosť, že zo svojho príjmu nezaplatil výživné na žiadne z detí, čím sa obohatil o ďalšiu čiastku 290 eur mesačne, t. j. 580 eur. Za celé obdobie ide o sumu 847,30 eura, preto žiada súd, aby túto sumu určil ako zameškané výživné otca na výživu všetkých troch detí za obdobie od 12. 04. do 01. 06. 2013.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania voči výroku o zameškanom výživnom matky a výšky splátok, poukázala na to, že nie je spravodlivé, aby pri podstatne nižšom príjme bola povinná platiť zameškané výživné kratší čas ako otec, ktorý neprispieval na výživu detí bez akéhokoľvek dôvodu a navyše sa v čase neplatenia výživného obohacoval na štátnych sociálnych dávkach, ktoré matke nevyplácal alebo jej ich neskôr po 6/2011 aj rôzne krátil. Matka by bez platenia výživného zo strany otca nebola zo svojho príjmu schopná plniť výživné na mal. L. otcovi a výdavky na domácnosť, teda jej konanie nie je rovnocenné s postojom otca. Otec rok odmietal prepísať daňový bonus a prídavky na deti, vydieral matku, zasielal jej šeky a upomienky, i keď nákladmi, ktoré žiadal uhradiť od matky, argumentoval pri určovaní výživného. Navrhla, aby súd určil matke splátky na zameškané výživné vo výške 10 eur odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu a znížil tak výšku jej splátky vzhľadom na odlišné dôvody, ktoré k neplateniu viedli, ako aj nižší príjem, ktorý dosahuje v porovnaní s otcom. Zníženie splátky je dôvodné aj preto, že otec okamžite po rozvode manželstva prenechal všetky výdavky spojené s vedením domácnosti a spoločným domom, kde žijú jeho deti, na matku a zasiela jej šeky na poistenie domu a spoločný úver, ktorý prestal platiť. Na týchto výdavkoch sa nepodieľa nijakým spôsobom, pritom sám má minimálne náklady na bývanie a stravu, keď žije so svojou matkou a prispieva len čiastkou 90 eur. Aktuálne sa tak výdavky matky navýšili o čiastku cca 70 eur mesačne, čím jej možnosti splácať zameškané výživné z dôvodu konania otca sa zhoršili. Navrhla, aby odvolací súd rozhodol nasledovne: Zročné výživné matky na mal. L. G. od 01. 06. do 28. 02. 2014 vo výške 630 eur, je povinná matka splácať v splátkach vo výške 10 eur, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Zročné výživné otca na mal. J. G., Q. G. a L. G. od 12. 04. 2014 do 01. 06. 2014 vo výške 847,30 eura je povinný otec zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a uviedol, že odvolanie pokladá v plnej miere za neopodstatnené, špekulatívne, zavádzajúce a hrubo osočujúce voči jeho osobe, v snahe získať neoprávnený prospech, voči čomu ostro protestuje. Poukázal na to, že už na pojednávaní na súde boli finančné požiadavky matky plné rozporov a špekulácií. Uvádza vždy rôzne sumy a sama sa nevedela konkrétne vyjadriť a odôvodniť svoje požiadavky, načo bola viackrát súdom upozornená. Rovnako ničím nepodložené sú aj sumy uvedené v jej odvolaní. Poukázal na to, že matka odišla zo spoločnej domácnosti 11. 01. 2013 a zostala s ňou len maloletá Q.. V období od 11. 01. 2013 až do 12. 04. 2013 sa o maloleté deti J. a L. a mladistvého X. v plnej miere staral on a matka mu nijako neprispievala na výživu detí, takže práve ona sa na ich úkor obohatila a jemu to spôsobilo nemalé finančné problémy, lebo starostlivosť o chlapcov ako aj o domácnosť znášal iba zo svojho príjmu a neskôr bol nútený požičať si a zadĺžiť sa. Je absolútne neprípustné tvrdenie o zameškanom výživnom a o tom, že na deti neprispieval. Práve v období od 12. 04. 2013, kedy bol nútený opustiť domácnosť, nie ako matka, ktorá sama odišla od detí bez uvedenia, sa o deti sústavne staral, nakupoval im šatstvo, stravu, varil im, keďže deti za ním chodili a u neho sa stravovali, platil im čipové karty, dobíjal kredit na telefón, spoločne na aute ich odvážal do školy a zo školy, spoločne nakupovali v obchodných centrách, hlavne so Q., boli v kúpeľoch Dudince, kúpalisko Podhájska a Nové Zámky, chodili na návštevu kina a mali mnoho ďalších spoločných aktivít. K sociálnym dávkam uviedol, že práve on musel protistranu upozorniť na fakt, že si musí najskôr podať žiadosť na ÚPSVaR, ale protistrana na jeho upozornenia nereagovala a zámerne negovala vybavenie prevodu vyplácania sociálnych dávok. Z toho dôvodu osobne z ÚPSVaR predmetnú žiadosť priniesol a v rozvodovom pojednávaní pred svedkami opakovanie upozornil protistranu na zámerne zanedbanie jej povinnosti. Žiadosť o rodinné prídavky napokon matke osobne odovzdal a vysvetlil jej presný postup, ako si má uplatniť ona nárok na vyplácanie. Bola to matka, ktorá si neoprávnene zadržala dávky na mal. L., ktorý už žil v jeho spoločnej domácnosti a sama zapríčinila aj to, že ÚPSVaR im po dva mesiace tieto dávky nevyplatil, lebo neodovzdala potvrdenie o návšteve školy syna J. a toto potvrdenie musel on duplicitne pýtať zo školy a bol nútený ho odovzdať na

príslušnom úrade, kedy im späťne dávky vyplatili. Daňový bonus mala matka riešiť cez svoju účtovníčku a otcovho ekonóma, čo rovnako neučinila. Dal do pozornosti súdu fakt, že v období od 11. 01. 2013 do 12. 04. 2013, kedy sa o chlapcov staral výlučne on, matka mu v tom prípade podľa jej „vzorca“ dlží na výživnom sumu 3x847,30 eura, čo spolu činí sumu 2.541,90 eura. Protistrana úmyselne zavádza súd aj pokiaľ ide o jeho príjem, ktorý sa pohybuje v rozsahu od 725 eur do 800 eur a je veľmi ovplyvnený nadčasovými hodinami, ktoré určuje zamestnávateľ a je to položka, ktorá sa rieši v značnej miere náhradným voľnom. Poukázal na platby výživného 220 eur a výživné na čas do rozvodu 75 eur, platbu bezúčelovej pôžičky 147,49 eura, ktorá sa spláca už tretí rok, nájomné cca 90 eur, stravné L. 20 eur, poistenie J. a L., športové krúžky, školné, vreckové, ošatenie cca 50 eur mesačne, takže po odrátaní týchto nevyhnutných finančných výdavkov im na dve osoby zostane cca 190 eur, a to ešte nerátal stravu. Príjem matky činí 610 eur, rodinné prídavky na dve deti 46 eur, daňový bonus v hodnote 46 eur a sociálnu dávku na dcéru 34 eur, čo spolu predstavuje 736 eur. Matka zatajila fakt, že plnoletý X. jej prispieva na domácnosť sumou 50 eur, takže celkový príjem matky činí 786 eur. Je toho názoru, že matka má dostatok finančných prostriedkov, lebo v dome jej zostalo všetko: chovné priestory pre psov, vrátane chovnej suky, kedy má možnosť si privyrobiť; zostal jej v záhrade slivkový sad (v počte stromov cca 250 ks slivky a 80 ks jablone), ktorý bol počas spoločného života zdrojom nemalého finančného príjmu rodiny, kedy po zohľadnení rodivosti z nich mala čistý príjem 1.500 eur. Má vedomosť, že úrodu zozbierala a popredala práve v období do rozvodu a následne bola aj na dovolenke v Chorvátsku, čo si on nemôže dovoliť, pričom syna L., ako jedného zo synov na túto dovolenku nezobrala, čo také dieťa veľmi ťažko nieslo. Navrhol súdu vzájomné anulovanie platieb za uvedené obdobie od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2013, nakoľko vie preukázať, že v uvedenom období rovnako a v plnej miere sa podieľal na výžive a výchove ich detí. Plnoletí synovia J. a X. by vedeli pred súdom dosvedčiť jeho tvrdenia, že v období do rozvodu sa o všetky deti staral. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že v časti zročného výživného je matka povinná zaplatiť k rukám otca zročné výživné na J., X. a L. od 11. 01. 2013 do 12. 04. 2013 vo výške 2.541,90 eura k rukám otca, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) na prejednanie odvolania nariadil pojednávanie v zmysle § 214 ods. 1 písm. a/ OSP, na ktoré predvolal už aj plnoletého J. G., a keďže po doplnení dokazovania oboznámením rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21. 02. 2014, č. k. 24P/100/2013-141 a rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. 06. 2014, č. k. 9CoP/23/2014-166 rodičia dospeli k zhode ohľadne ich nárokov na späťne výživné na deti Q. a L., v dôsledku čoho matka zobrala odvolanie späť v časti týkajúcej sa požadovania späťného výživného na všetky tri deti za obdobie od 12. 04. 2013 do 01. 06. 2013, odvolací súd podľa § 207 ods. 3 OSP odvolacie konanie o určení výživného na maloletého L. G., nar. XX. XX. XXXX, Q. G., nar. XX. XX. XXXX a plnoletého J. G., nar. XX. XX. XXXX za obdobie od 12. 04. 2013 do 01. 06. 2013 zastavil.

Podľa § 207 ods. 1 OSP vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 207 ods. 2 OSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 207 ods. 3 OSP ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Pretože matka maloletých detí na odvolacom pojednávaní v zmysle § 207 ods. 2 OSP vzala späť svoje odvolanie ohľadne požadovania späťného výživného na všetky tri deti za obdobie od 12. 04. 2013 do 01. 06. 2013 a so späťvzatím odvolania súhlasil aj plnoletý syn J. G., odvolací súd postupoval podľa § 207 ods. 3 a odvolacie konanie so zreteľom na uvedený právne účinný dispozitívny úkon konanie o odvolaní zastavil.

Odvolací súd sa potom zaoberal už len odvolaním matky ohľadne výšky splátok zročného výživného matky na maloletého L. G. od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2014 vo výške 630 eur, a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Podľa § 160 ods. 1 OSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 211 ods. 2 OSP ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa 220 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa rozhodol o povinnosti matky maloletých detí zaplatiť zameškané výživné na maloletého L. G. vo výške 630 eur, ktoré jej vzniklo za obdobie od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2014, v pravidelných splátkach po 25 eur mesačne, pričom toto rozhodnutie odôvodnil s poukazom na výšku príjmu rodičov, výšku zameškaného

výživného a výdavky rodičov.

Odvolací súd po prejednaní veci a po dohode rodičov o tom, že matka bude splácať zameškané výživné na maloletého L. v sume 630 eur v pravidelných mesačných splátkach po 15 eur dospel k záveru, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci (určenie výživného do rozvodu manželstva, teda za minulý čas, pričom bežné výživné je stanovené do budúcnosti rozvodným rozsudkom), výšku zameškaného výživného 630 eur a osobné a zárobkové pomery rodičov, ako aj snahu matky o plnenie jej záväzku, dospel k záveru, že je treba v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o povinnosti matky platiť zročné výživné na maloletého L. G. za obdobie od 01. 06. 2013 do 28. 02. 2014 v sume 630 eur v splátkach po 25 eur mesačne spolu s bežným výživným rozsudok zmeniť tak, že toto zročné výživné povoľuje matke splácať v pravidelných mesačných splátkach po 15 eur spolu s bežným výživným, počnúc od 01. 11. 2014, pod následkom straty výhody splátok, čo znamená, že ak matka nesplní čo len jednu splátku v stanovenom termíne, stane sa zročnou a vymáhateľnou celá suma zaostalého výživného naraz.

O trovách konania rozhodol Krajský súd v Nitre podľa 146 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 224 ods. 1 a 2 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.